



Arrenglerament de pedres. (Fig. 3)

Per a seguir la repassada retornem a l'accés. D'ací pugem a buscar la cingla superior. A més d'algun indici de mur que voreja la caiguda, hi ha un trosset de regata picada en el sòl, i una paret travessera en la part alta. D'ací seguim el graó a la dreta i trobem un clot o piqueta de 24x24 i 11 cm. de profunditat. Després una irregular de forma més o menys triangular amb angles morts, més gran, de 46x30 i una profunditat mitja d'uns 10 cm. Per tota la paret rocosa hi ha senyals de trencats a colps de maça i amb alguna senyal de punxó, per a llevar bonys que donarien nosa i guanyar espai. Més avant la cingleta s'estretís i hi ha un cantal que talla el pas. Després, contra ell, té indicis d'obra. A continuació trobem els graons dels quals hem parlat abans, en la primera cingla. Del més alt al sòl hi ha una altura de 3'60 cm. Més o menys sobre ells hi ha més trencats en la roca. I arribem a l'abric.

Tornem a la paret travessera. Un mur voreja el tallat, a 13 m. d'altura sobre el peu. Després cal perdre altura i arribar al final on una paret travessera i un mur que voreja el replà fan de repeu a un racó o abric; en la paret hi ha més falques picades en la roca, 6, a intervals de 68 a 90 cm.

En el racó hi ha trencats de les parets rocoses, un clotet circular d'11 x 12'5 cm. i 4 de profunditat; contra ell una superfície aplanada amb senyals de punxó, etc.

Seguim pel peu del penya-segat. Primer trobem un aljub en relatiu bon estat, sense sostre. Té unes mides exteriors d'11'30 x 5'40 m., i interiors de 9'75 x 3'50, molt reomplert. En els racons té nervatures verticals, com en els de molts castells medievals. Ací, sobre ell, l'aigua mulla el pany rocós i fins i tot en temps de seca els florits i la molsa indiquen que és un



Parapets en el cim de la Moreria. A l'altra part del riu es veu la Cova de la Solana (Fig. 4)

punt d'aportació hídrica, com passa també en la immediata cova Campana. L'aljub té una mena de piqueta externa, com si fos per replegar algun goteig. A continuació, al peu de l'esmentada cova Campana, hi ha indicis d'altre possible aljub. L'accés a la cova és per sobre un reomplert de bretxa artificial de pedres grosses, entre les quals es veu algun test de terrissa ibèrica. El primer que es troba és una paret soterrada; des d'ella al fons de la cavitat hi ha 8 metres i l'ample de la cambreta és de 6'40 m. La cova és una cavitat fusiforme oberta lateralment, formada sobre una fractura ben visible en tota l'altura del roquer, i és el punt de més aportació hídrica del penya-segat de la Moreria. Una impressió, que sols una excavació permetria aclarir, és que la paret de dalt tancaria la saleta i faria les voltes d'aljub. En les dues vores de la gran boca hi ha despulles de construcció, alta en la paret occidental, i en la vora de la cingleta en l'oriental. Contra aquestes despulles hi ha una regata vertical picada en la roca, i a continuació quatre graons treballats en la vora del tall, a 7'30 m. d'altura sobre el peu.

Més endins, en el sòl, hi ha una mena de piqueta oberta, de 30 x 34 i 6 cm. de profunditat en la part conservada, i amb una creu picada en l'interior de 26 i 30 cm. de braços (Mesado; Viciano, 1994, 229). Després, més interior i també en el sòl, una pica de 30 x 21 cm. i 11 de profunditat. Sobre ella es noten treballs en la paret rocosa, fets amb punxó, per a rebaixar-la.

Més avant, ja en l'extrem oriental del penya-segat, hi ha un abric en alt, llarg, que té despulles de construcció.

Els treballs i despulles constructives que tenen les cavitats de la Moreria palesen un ús